

Bingo

U školi često promatram drugu djecu dok se zabavljaju sa svojim prijateljima. Primjećujem da se grle, razmjenjuju priče i nose šarene ogrlice i narukvice prijateljstva. Najbliže izradi tog nakita bila je ogrlica koju sam napravila za svog psa Binga koji mi je oduvijek bio najbolji prijatelj.

Dok bi se druga djeca igrala lovice i trčala za loptom, Bingo i ja bismo u vrtu čitali knjige i jeli zelene jabuke koje oboje volimo. Iako sam voljela provoditi vrijeme s njim, poželjela sam imati i ljudskog prijatelja, kao i sva druga djeca iz moje škole... Zbog toga bi me često ismijavali i govorili o tome kako sam čudna i uvijek se odvajam od drugih. U tim bih trenucima jedva dočekala zagrliti Binga koji bi mi svojim toplim pogledom punim razumijevanja nagovijestio da je sve u redu i da je uvijek tu za mene, bez obzira na sve. Probudila sam se na prvi dan proljetnog raspusta, doručkovala i ponijela Bingovu najdražu loptu kako bismo uz igru proslavili odmor od škole. Potražila sam ga u vrtu i na njegovim najdražim mjestima, no nigdje ga nije bilo. Upitala sam mamu zna li gdje je, a ona mi je žureći na posao rekla da ga nema od jučer i da ga odem potražiti po susjedstvu... Već je prošlo podne, a Bingu nije bilo ni traga. Baš kad sam pomislila da mu se nešto dogodilo, pred mene je istrčao maleni žuti pas. Bio je to moj Bingo, no nije bio sam. Na povocu ga je vodio meni nepoznat dječak. Od sreće sam uzviknula Bingovo ime i čvrsto ga zagrlila. Kada sam se malo sabrala, pogledala sam prema dječaku kojem sam napokon ugledala lice. Smiješio mi se. Pružio mi je povodac i upitao me idem li ovdje u školu. Zaledila sam se od same pomisli da ide u moju školu. U glavi mi je bilo milijun pitanja: *Kako ga nikad prije nisam vidjela? Što ako pomisli da sam čudna štreberica bez prijatelja!* Shvatila sam da moram progovoriti pa sam kimnula glavom i sramežljivo rekla svoje ime. Iz njegove sam priče doznala da se zove Thomas i da se upravo doselio ovdje s obitelji. Bilo mi je neugodno što je već prvi dan morao naletjeti na izgubjenog Binga, pa sam njega i njegovu obitelj pozvala k svojim na večeru kako bismo im poželjeli dobrodošlicu u susjedstvo. Večera je prošla sjajno. Naše su se obitelji upoznale, a Thomas i ja otkrili da imamo puno zajedničkih interesa poput čitanja i ljubavi prema životinjama. S obzirom na to da je prebačen u moju školu, zajedno smo provodili sve više vremena unutar, ali i izvan nje. Pod odmorima bismo razgovarali o novoj lekciji iz matematike, a nakon škole bismo šetali pse i jedno drugome prepričavali radnje knjiga koje trenutno čitamo.

Bilo mi je drago što sam napokon imala pravog prijatelja koji bi sa mnom želio podijeliti svaki svoj dan i razveseliti me smiješnim pričama koje je čuo. Ni sam ne zna koliko sam zahvalna što ga imam uza se i koliko bih samo šarenih ogrlica i narukvica napravila kako bi naše prijateljstvo trajalo vječno. Naravno, ne zaboravljam ni svog Binga koji mi je sve to omogućio.

Vladana Maričić, 8. r.

Osnovna škola Trpinja

Mentorica: Milica Vujić